

OBŁĘDLIWIE (8) *av*

obłądliwie (7), **obłądliwie** (1); obłądliwie *KromRozm II, GórnDworz, RejPos, BiałKat* (2), *WujJud, CzechEp*; obłądliwie *Mącz*.

o oraz e jasne.

comp obłądliwiej (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

1. *Falszywie, błędnie, mylnie; falso Mącz; mendose Cn* (6) : Falfziwie/ Niepewnie/ Omylnie/ Obłądliwie/ Zdrádnie Bes przicziny/ Bes winy *Mącz* 117a; *BiałKat* 181.

Zwrot: »obłądliwie nauczać« (1): Abowiem y ná on čás iefzcze zá Apoštołow Páńfkich iuż byli falfzywi Prorocy/ ktorzy Ewángelium z náuką zakonną pomieszawfzy/ obłądliwie náuczáli/ iákoby bez vczyńkow zakonnych Kriftus íam zbáwić niemogł. *WujJudConf* 80.

»obłądliwie rozumieć« (2): *KromRozm II* q3v; głupftwo/ s ktorego niecnotá rofcie/ y to/ íż człowiek sílá/ á obłądliwie rozumie o íobie/ wiele ízkodzi. *GórnDworz* Gg8.

Wyrażenie: »obłądliwie zmyślony« (1): Zá ktorym niezbożnym rofpułzczeniem wolności/ á wynieśieniem ich [*papieżów*] obłądliwie zmyśloney świętobliwości/ *licet illis quidquid libet*: zeydzie íię im broić co chcą. *CzechEp* 388.

Szereg: »złe a obłądliwie« (1): Nychcę tu tfirdzić/ íż oboi złe á obłądliwy pismo rozumeyą álbo wykłádáyą. *KromRozm II* q3v.

2. *W błędzie, grzesznie* (2) :

W połączeniu szeregowym (1): Abowiem iáko fłyfzyfz co tu kázdemu tákiemu omylnemu powiedziano w ofobie bogaczá tego/ íż iefli obłądliwie á w złościwym żywocie á we złey wierze zeydziefz s fwiátá tego/ iuż íie tám nie nádzieway żadne^{go} miłofierdzia nád íobą. *RejPos* 163v.

Zwrot: »obłądliwie zejść w świata, umierać« (1:1): *RejPos* 163v; [*Żydowie za rozłanie krwi Chrystusa Pana*] dułze íwé ízátánowi zá obiátę dáią/ w błędziéch rozlicznych miefzkáiąc y obłądliwicy vmiéráiąc ná zátrocenié. *BiałKat* 168v.

Synonimy: 1. *błędnie, falszywie, omylnie.*

Cf **NIEOBŁĘDLIWIE, OBŁĘDNIE**